

dající dokladu o tom, že jest oprávněn vykonávati odbornou praxi, vydá lékařská komora potvrzení o vykonaném slibu samostatně a vyznačí v něm i obor, v němž lékař odbornou praxi koná (§ 2, odst. 4.).

(2) Kdo z těchto lékařů nevyhoví ve stanovené lhůtě ustanovením odstavce předchozího, není po uplynutí lhůty oprávněn užívatí nadále titulu odborného lékaře, a zemský úřad postupuje tu obdobně podle předpisu § 16, odst. 2.

(3) Na lékaře, jichž se týká odst. 1., vztahují se dále předpisy §§ 15 a 16.

§ 18.

(1) Žadosti za udělení titulu odborného lékaře, případně ohlášení o zahájení odborné praxe, které byly podány před účinností tohoto nařízení, vyřídí se podle předpisů tohoto nařízení s rozdílem, že průkazem zvláštní způsobilosti (§ 11) je průkaz do té doby uznávaný.

(2) Primářům speciálních oddělení veřejných nemocnic, primářům (vedoucím lékařům) speciálních ústavů léčebných a humanitních nebo veřejně prospěšných ústavů zdravotně sociálních, kteří vyhovují všeobecným podmínkám §§ 1 až 6 zákona byli do dne vyhlášení tohoto nařízení ustanoveni v této své funkci, ačkoli dosud nemají práva na užívání titulu odborného lékaře, může býti podle předpisů tohoto nařízení udělen titul odborného lékaře pro příslušný obor, i když nevyhovují plně předpisům § 11 tohoto nařízení, požádají-li o to do 6 měsíců ode dne účinnosti tohoto nařízení.

§ 19.

Přestupky tohoto nařízení (§ 15, odst. 2. až 4., § 17, odst. 3.) stíhají se podle § 16 zákona.

§ 20.

Provedením tohoto nařízení se pověřuje ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministr školství a národní osvěty v dohodě se zúčastněnými ministry.

Bechyně v. r.

Dr. Slávik v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Spina v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

40.

Vládní nařízení

ze dne 1. března 1932,

kterým se vydávají některá ustanovení o spolupůsobnosti orgánů veřejné péče o soudní chráněnce a dobrovolné péče o mládež s poručenskými (opatrovnickými) soudy v zemích Slovenské a Podkarpatoruské.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 57 zákona ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného:

ČÁST PRVNÍ.

Povinnosti obce.

§ 1.

(1) Obecní (obvodní) notář (městský notářský úřad) je povinen učiniti poručenskému (opatrovnickému) soudu oznámení:

1. ukázala-li se nutnost zříditi poručníka nebo opatrovníka pro úmrtí zákonného zástupce nebo z jiné příčiny (§ 10 zák. čl. VI/1885 o změně a doplnění zák. čl. XX/1877 o úpravě věcí poručenských a opatrovnických), zvláště:

a) narodí-li se dítě nemanželské,

b) je-li nutno dáti osoby zletilé pod opatrovnicktví proto, že jsou

aa) duševně choré,

bb) hluchoněmé a nemohou se dorozuměti znameními,

cc) slabomyslné nebo hluchoněmé znalé posunkové řeči a nezpůsobilé k výdělku pro některou z těchto vad,

dd) nejméně rok nepřítomné a buď není jejich pobyt znám nebo je jim zabráněno se vrátiti a spravovati své jmění,

ee) odsouzeny k trestu na svobodě, převyšujícímu jeden rok,

jestliže v případech bb) a cc) nastaly takové okolnosti, že by mohlo pro ně nastati úplné schudnutí toho, o něhož jde, a tedy mohlo by dojíti k povinnosti příslušné obce postarati se o jeho výživu,

a v případech dd) a ee), neustanovila-li si osoba nepřítomná nebo odsouzená zmocněnce, nemůže-li zmocněnec jmění spravovati nebo odporuje-li si jeho zájem se zájmy zmocnite-

lovými, zemřel-li její zmocněnec nebo jeho zmocnění uhaslo,

2. stal-li se poručník nebo opatrovník k vedení poručenství nebo opatrovnictví podle zákona nezpůsobilým,

3. jestliže rodiče nebo poručníci zanedbávají výživu nebo výchovu nezletilce nebo správu jeho jmění a je proto třeba zvláštního opatření poručenského (opatrovnického) soudu, anebo není-li osoby, která by byla povinna a s to pečovatí a staratí se o něho,

4. jestliže se provdává nezletilá žena, která je pod poručenstvím, nemanželská matka, osvojitelka, vdova nebo rozloučená manželka, které jsou zákonnými a přirozenými poručenci nebo opatrovnici,

5. zemře-li poručenec nebo opatrovanec,

6. přestěhuje-li se do obce poručenec nebo opatrovanec nebo se z ní vystěhuje on nebo jeho zákonný zástupce.

(2) Stejně oznámení je povinen činiti obecní (obvodní) notář (městský notářský úřad), je-li třeba učiniti vhodné opatření ve prospěch nezletilých osob, které jsou duševně choré, slabomyslné nebo hluchoněmé, neznalé řeči posuňkové. Ministerstvo spravedlnosti ustanoví výnosem, jaká opatření učiní v mezích zákonných ustanovení poručenské (opatrovnické) soudy podle těchto oznámení.

(3) Státní matrikář je povinen zaslati v prvních 7 dnech každého měsíce poručenskému soudu výkaz nemanželských porodů za uplynulý měsíc, v městech se zřízeným magistrátem je mimo to povinen oznámiti podle předepsaného vzorce narození každého nemanželského dítěte ihned městskému notářskému úřadu. Obecní (obvodní) notář (městský notářský úřad) vyslechne, nečekaje na vyzvání poručenského soudu, nemanželskou matku o tom, kdo je nemanželským otcem a zda je s to dítě vyživovati; je-li nemanželský otec v obci přítomen, vyslechne i jeho, zda otcovství uznává nebo popírá a jak se bude o dítě starati. Protokol o tom sepsaný, po případě s návrhy na dohodu o placení výživného nebo s návrhem poručníka na zmocnění k žalobě, zašle poručenskému soudu.

§ 2.

Obecní (obvodní) notář (městský notářský úřad) je povinen vyhověti dožádáním poručenského (opatrovnického) soudu, aby byly vyslechnuty osoby, zúčastněné v řízení poru-

čenského (opatrovnického) soudu, po případě, aby bylo provedeno šetření v takovém řízení, jakož i aby byla vykonána usnesení poručenského (opatrovnického) soudu.

§ 3.

Na ochranu osob a zájmů poručenců a opatrovanců, kteří nejsou zdejšími státními příslušníky a v obci mají trvalý nebo dočasný pobyt, je nutno učiniti stejná opatření, jaká by bylo učiniti na ochranu osoby a zájmů poručenců a opatrovanců, zdejších příslušníků. Jsou-li v mezinárodní smlouvě ustanovení jiná, platí tato její ustanovení.

§ 4.

(1) Obecní (obvodní) notář (městský notářský úřad) jest povinen napomáhati veřejnému poručníku ustanovenému obcí návodem, a je-li třeba, písemnými pracemi.

(2) Rovněž je povinen žádosti a stížnosti nemajetných nezletilců, poručenců a opatrovanců a jejich zákonných zástupců, které mu byly předneseny ve věcech poručenství nebo opatrovnictví, sepsati, opatřiti potřebnými doklady, listinami a pod., a předložiti je příslušnému soudu nebo úřadu. Za tuto činnost nesmí ani žádati ani přijmouti žádné odměny.

(3) Notář (odst. 1.) obstarává také písemné práce obce ve věcech poručenské (opatrovnické) správy.

§ 5.

Ustanoveními tohoto nařízení nejsou dotčena zákonná ustanovení o povinnosti obce pečovatí o výživu a zaopatření chráněnců soudních, pokud nejsou vydržováni příbuznými, osobami, které se jich dobrovolně ujaly, dobročinnými ústavami nebo spolky nebo nejsou v péči státního dětského domova (§§ 112, 264 zák. čl. XX/1877, § 1 zák. čl. VIII/1901 o státních dětských asylech, a § 1 zák. čl. XXI/1901 o péči pro děti starší 7 let, odkázané na veřejnou podporu).

ČÁST DRUHÁ.

Veřejní poručníci.

§ 6.

(1) Veřejný poručník může býti ustanoven:

1. Okresní péči o mládež k obstarávání úkolů, jež má veřejný poručník plniti ve pro-

spěch osob nezletilých. Veřejný poručník může být ustanoven pro obvod, na nějž se vztahuje její působnost podle stanov úředně schválených, vyhovujících vzorným směrnícím vydaným ministerstvem sociální péče, nebo pro jeho část nebo i pro jednotlivou obec. K ustanovení veřejného poručníka je třeba souhlasu poručenského soudu.

2. Okresním výborem pro obvod poručenského (opatrovnického) soudu nebo jeho části, jeví-li se to vhodným proto, že Okresní péče o mládež ve lhůtě stanovené poručenským (opatrovnickým) soudem neustanovila veřejného poručníka podle č. 1.

3. Obcí pro obvod obce. Obec je povinna ustanoviti veřejného poručníka, aby plnil úkoly zákonem mu přikázané, pokud jde o péči o nezletilé, není-li veřejného poručníka ustanoveného podle č. 1. nebo 2. Kromě toho je povinna ustanoviti veřejného poručníka pro péči o zletilé opatrovance, je-li ustanoven veřejný poručník Okresní péče o mládež podle č. 1.

(2) Velké obce mohou být na svou žádost okresním úřadem zmocněny, aby, je-li třeba, ustanovily dva nebo více veřejných poručníků, jejichž obvod působnosti bude se vztahovati na určité části obce.

(3) Není-li jednotlivá obec s to, aby ustanovila si vlastního veřejného poručníka a nesla náklad s tím spojený, může okresní úřad rozhodnouti, aby několik sousedních obcí zřídilo společného veřejného poručníka. Spolu určí jeho sídlo a určí poměr, v kterém mají jednotlivé obce, spojené k tomu účelu, přispívati k nákladům.

§ 7.

(1) Veřejnými poručníky buďte ustanovovány jen osoby plně způsobilé převzítí poručenství a opatrovnictví, zpravidla nejméně 26 let staré, o kterých možno podle jejich vzdělání, zaměstnání a životních zkušeností souditi, že jsou s to, aby úkoly, zákonem a tímto nařízením na veřejné poručníky vložené, splnily. Zejména buďtež, pokud možno, ustanovování veřejnými poručníky funkcionáři dobrovolných sdružení péče o mládež. Převzetí úkolů veřejného poručníka je dobrovolné.

(2) Je-li jiná vhodná osoba, nebudiž úkolem tím pověřován obecní (městský) nebo obvodní notář.

§ 8.

(1) Povinností veřejného poručníka jest míti v patrnosti všechny nezletilce a opatrovance, podrobené moci poručenského (opatrovnického) soudu, kteří mají v obvodu jeho působnosti trvalý pobyt.

(2) Za tím účelem je povinen vésti pečlivě katastr poručenců a opatrovanců. Jak je vésti katastr poručenců a opatrovanců, ustanoví ministr spravedlnosti v dohodě s ministry vnitra a sociální péče výnosem.

§ 9.

(1) Veřejný poručník musí dbáti, aby každý nezletilec a každý opatrovanec měl zákonného zástupce. Dokud poručník nebo opatrovník nemůže začítí svou činnost, vykonává veřejný poručník z úřední povinnosti neodkladné úkoly poručníka nebo opatrovníka. Jestliže by nebylo vhodné osoby pro vedení poručenství nebo opatrovnictví, převezme úkol ten z nařízení poručenského (opatrovnického) soudu sám.

(2) Dohlíží dále na činnost poručníků a opatrovníků v obci. Dbá toho, aby poručníci a opatrovníci plnili své povinnosti, jak co se týče výživy a výchovy poručenců, tak i co se týče správy jejich majetku, zvláště pak také, aby poručníci a opatrovníci nepřekročili svých oprávnění a dožadovali se v případech zákonem určených souhlasu poručenského (opatrovnického) soudu.

(3) Za tím účelem obdrží veřejný poručník při svém jmenování vedle legitimace, kterou se podle potřeby prokáže při výkonu své funkce, poučení o právech a povinnostech jemu náležejících, jakož i o právech a povinnostech poručníků a opatrovníků. Legitimaci vydá mu orgán, který jej ustanovil.

§ 10.

Veřejný poručník je také povinen dohlédnouti, aby nezletilci pod otcovskou mocí nebyli ve výživě a výchově zanedbávání a aby jejich jmění nebylo špatnou správou ohroženo. Jestliže by v tom směru shledal nedostatek, který je třeba odkliditi poručenským (opatrovnickým) soudem, jmenovitě však, shledal-li by, že jsou podmínky, aby otec byl zbaven moci otcovské, oznámí to uvedenému soudu.

§ 11.

(1) Shledá-li veřejný poručník, že poručník

nebo opatrovník nebo jiný zákonný zástupce nezletilcův povinnosti zanedbává, oznámí to poručenskému (opatrovnickému) soudu, je-li třeba, aby poručenský (opatrovnický) soud ihned zakročil, jinak upozorní zákonného zástupce na závady a dohlédne, zda došlo včas k nápravě. Bylo-li upozornění to marné, oznámí to poručenskému (opatrovnickému) soudu.

(2) Shledá-li veřejný poručník, že jsou podmínky, aby dítě bylo prohlášeno za opuštěné anebo aby byl nezletilý mladší než 18 let odňat rodičům nebo pěstounům, kteří se náležitě nestarají o jeho zdárnou tělesnou, duševní a mravní výchovu, a aby byl dán do ochranné výchovy, navrhne to poručenskému (opatrovnickému) soudu.

§ 12.

(1) Veřejný poručník je povinen býti poradcem poručníků a opatrovníků, ať pro výkon jejich úřadu nebo pro styk s poručenským (opatrovnickým) soudem nebo s úřady.

(2) Rovněž je povinen žádosti a stížnosti nemajetných nezletilců, poručenců a opatrovanců a jejich zákonných zástupců, které mu byly předneseny ve věcech poručenství a opatrovnictví, sepsati, opatřiti potřebnými doklady, listinami a pod., a předložiti je příslušnému soudu nebo úřadu. Za tuto činnost nesmí ani žádati ani přijmouti žádný odměny. Předkládáje podání ta poručenskému (opatrovnickému) soudu nebo úřadu, spolu se o nich vyjádří, a je-li toho třeba, vykoná předem potřebné šetření. Napomáhá úkolům dobrovolných organizací péče o mládež a zprostředkuje podle potřeby výpomoci, ať hmotné ať jiné, pro nemajetné nezletilce, poručence a opatrovance, zvláště také zprostředkuje dodání do veřejných ústavů (státních dětských domovů, okresních domovů, útulků a pod.).

§ 13.

Veřejný poručník musí častěji, nejméně však jednou za půl roku, navštívit poručence a opatrovance, zjednat si vědomost o jejich poměrech osobních a majetkových, jakož i o tom, jak poručník nebo opatrovník plní své povinnosti. K plnění úkolu toho může také použítí osob pomocných (důvěrníků). Jejich způsobilost musí vyhovovati ustanovení § 7.

§ 14.

(1) Veřejný poručník je také povinen vyhověti dožádání soudu mládeže, aby podal

zprávu o životě, osobních, rodinných a majetkových poměrech osob mladistvých.

(2) Rovněž je povinen oznamovati poručenskému (opatrovnickému) soudu případy, kdy nezletilec je vydán mravní zkáze, anebo případy, kdy rodiče neb zákonní zástupci nestarají se o výživu neb výchovu nezletilců nebo dopouštějí se činů, které mohou mít nepříznivý vliv na nezletilce a dávají tím důvod k zakročení.

(3) Pokud má povinnost spolupůsobiti při ochranné výchově, ustanovují předpisy zvláštní.

§ 15.

Styk veřejného poručníka s poručenským (opatrovnickým) soudem je bezprostřední, a pokud nejde o předepsané písemné výkazy a oznámení, zpravidla ústní. Pokud není v určitých případech třeba součinnosti poručenského (opatrovnického) soudu, je veřejný poručník oprávněn dopisovati přímo jiným poručenským (opatrovnickým) soudům a veřejným úřadům, u nichž je třeba zakročiti.

§ 16.

Veřejný poručník je povinen každoročně bez vyzvání podati poručenskému (opatrovnickému) soudu písemnou zprávu o osobních a majetkových poměrech poručenců a opatrovanců. Poručník může zprávu, kterou je podle zákona povinen podati soudu, spojití se zprávou veřejného poručníka, nebo vysloviti s ní souhlas a ji spolupodepsati. Tiskopisy k tomu potřebné dá veřejnému poručníku poručenský (opatrovnický) soud.

§ 17.

Veřejný poručník také vykonává práva příbuzných podle ustanovení § 144 zák. čl. XX/1877 a zprostředkuje styk mezi poručníkem nebo opatrovníkem a rodiči, dědem a bábou, nebo jinými příbuznými (§§ 145, 150 téhož zák. čl.).

§ 18.

Dále je povinností veřejného poručníka, aby převzal dozor nad pozůstalostí od orgánu sepisujícího úmrtní zápis, jestliže na místě, kde zůstavitel zemřel, není ani pozůstalého manžela (manželky) ani svéprávného potomka, ani jiného blízkého příbuzného nebo zaměstnance pověřeného opatrováním majetku, pod jejichž dozorem mohl by se nechati pozůstalostní majetek, a je zúčastněna osoba

nezletilá nebo osoba, která je pod opatrovnictvím (§ 14 zák. čl. XVI/1894 o pozůstalostním řízení), aby se vyjadřoval o návrhu na ustanovení poručníka nebo opatrovníka (§ 18 téhož zák. čl.), jakož i aby spolupůsobil při soupisu pozůstalosti, není-li ustanoven poručník nebo opatrovník (§ 39 téhož zák. čl.).

§ 19.

(1) Přednosta poručenského (opatrovnického) soudu je povinen přesvědčiti se, zda veřejný poručník vede náležitě katastr poručenců a opatrovanců a zda také jinak plní své povinnosti. Na požádání přednosta poručenského (opatrovnického) soudu je povinen předložiti mu katastr poručenců a opatrovanců k nahlédnutí a přezkoumání.

(2) Jestliže by přednosta poručenského (opatrovnického) soudu v tom ohledu shledal závady u veřejného poručníka, ustanoveného obcí nebo okresním výborem (§ 6), oznámí je okresnímu úřadu, jenž se postará o nápravu.

(3) Jestliže veřejný poručník nevyhovuje, může přednosta poručenského (opatrovnického) soudu žádati orgán, který veřejného poručníka ustanovil, aby byl ustanoven jiný veřejný poručník.

(4) Zproštěný veřejný poručník a ten, který se své působnosti zřekl, je povinen vrátiti legitimaci.

ČÁST TŘETÍ.

Závěrečná ustanovení.

§ 20.

Nařízení č. 129.000/1902 B. M. (uh. vnitro), jímž byl vydán služební řád obcí a okresů pro správu poručenskou a opatrovnickou, se zrušuje.

§ 21.

Toto nařízení nabývá účinnosti za 15 dní po vyhlášení; provéstí je ukládá se ministrům spravedlnosti, vnitra a sociální péče.

Bechyně v. r.

Dr. Slávik v. r.	Dostálek v. r.
Dr. Trapl v. r.	Bradáč v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Viškovský v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Czech v. r.
Dr. Matoušek v. r.	Dr. Spina v. r.
Mlčoch v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Šrámek v. r.	